

aliud quippiã benefacit, neque ob gratiã: neq. indicat quod fecit, quatenus vnus est. Nam qui amorem patrefacit, non amare quidem, sed velle amare videtur. Itaque & simul esse, & coniuere, congaudere, condolere, abq. se mutuo ne viuere quidem posse, (vna enim anima sunt) sed cõmori, vnus illius, verãq. amicitia est. Sic enim vnus ille habet, ac sibi in hunc modum coniuuit. Omniaque hæc in bono conspirant, in prauo autem dissentiant, velut in incontinente, vnde & aduersus aliquando ipse sibi existit. Quatenus verò quisque vnus est, indiuisibilis ac per omnia desiderabilis sibi est: quales boni sunt, & secundum virtutem amici. Malus autem non vnus, sed multi, & die eadem varius & importunus ipsi sibi. Quam ob rem recte cuiusque erga seipsum amicitia, ad boni, probatiquè amicitiam reducitur. Quia enim sibi ipsi & similis est, & commodus, ac vnus insuper, vique etiam amicus sibi est & desiderabilis, qualis est secundum naturam: contra verò prauus. Porro bonus sibi nihil exprobrat, incontinētis instar: nec posterior prioribus succenset, velut mutabiles: neque prior posteriori velut leues, vanisque solent. Præterea, qui simpliciter bonus est, quarit vt ipse etiam sibi amicus existat, quemadmodum & dictum est supra, duo in sese complecti, quæ ad amicitiam mutuam propendeant, quæ disingere sit impossibile. Quocirca in homine amicitia erga seipsum constare posse videtur, nõ etiam in reliquis animantibus. Neque enim equus sibi ipsi amicus est, neque pueri, donec electionem per ætatem consequantur: iam tum enim puer pro cupiditate à seipso dissentit. Cognatorum amicitia similis videtur ea, quæ cuique est erga seipsum, quandoquidem neutrum à se queas distinguere: & si maximè differant cognati tamen illi sunt, ac vnus ille quoad vixerit. Quot igitur modis amare dicatur, quodque omnes amicitia ad vnã primam reducantur, ex dictis patet.

CAPVT VII.

Proprium verò huius considerationis fuerit, de concordia, benevolentiaq. disquirere: quæ alijs eadem, alijs vero abque se mutuo non esse videntur. Est autem benevolentia cum amicitia neque prorsus idem, nec planè diuersum. Nã amicitia tribus modis distincta, neq. in ea,

A ὅ ποιεῖ διὰ τὴν ἕτερον, καὶ δὲ χάριτος οὐδὲ λέγει ὅτι ἐποίησεν ἢ εἰς. δοκεῖ γὰρ φιλεῖν βέλαισται ὁ δὴλον ποιεῖν ἐπι φιλεῖ, δηγ' οὐ φιλεῖν, καὶ τὸ εἶ) μέλειται, καὶ τὸ συζῆν, καὶ τὸ συγχαίρειν, καὶ τὸ συαλαγεῖν. καὶ, μία δὲ λέγει καὶ τὸ μὴ δυνάσθαι αὐτοῦ ἀλλήλων μισθῆζῆν, ἀλλὰ συαποθῆσιεν. οὕτω γὰρ ἔχει εἰς, καὶ ἴσως ὁμιλεῖ ἑαυτὸν αὐτῷ. πάντα δὲ ταῦτα τὰ ἀγαθὰ ἕταρ ἀρχὴ πρὸς αὐτὸν ἐν δὲ τῷ πονηρῷ διαφανεῖ, ὅθ' ἐν τῷ ἀκρατῷ. καὶ διὰ τὸτο δοκεῖ καὶ ἔχει ἕτερον ἐνδὲ χροῶν αὐτῷ αὐτῷ εἶ) ἢ εἰ εἰς καὶ ἀδιάρτος, ὁρεκτός ἑαυτὸς αὐτῷ πεπὸτος ὁ ἀγαθὸς καὶ ὁ κατ' ἀρετῷ φίλος: ἐπὶ ὅγε μορθητὸς οὐχ εἰς δηγὰ πολλοῦ, καὶ τ' αὐτῷς ἡμέρας ἕτερος καὶ ἡμπληκτος. ὡς τε καὶ ἡ αὐτῷ πρὸς αὐτὸν ειλία, ἀγάγεται πρὸς τὴν ἑα ἀγαθοῦ. ὅτι γὰρ πῆ ὁμοιοι, καὶ εἰς καὶ αὐτὸς αὐτῷ ἀγαθός, ταῦτη αὐτῷ φίλος καὶ ὁρεκτός. φύσθ δὲ τοιοῦτος ἀλλ' ὁ πονηρὸς πρὸς φύσιν. ὁ δὲ ὁ ἀγαθός, ἔθ' ἀμὰ λοιδορεῖ) ἑαυτῷ, ὡς πρὸ ὁ ἀκρατῆς ἔθ' ὁ ἕτερος τῷ ἑταρῷ, ὡς πρὸ ὁ μεταληπικός. ἔτε ὁ ἡμπερ ὅθεν τῷ ἕτερον, ὡς πρὸ ὁ φεύσθ, ὁλως τε εἰ δὲ εἰ ὡς πρὸ οἱ σφισση) διο-
D εἰροισι, ὡς πρὸ Κορέσιος καὶ Κορέσιος σαυ δέμος. δὴλον γὰρ ὡς τὸ αὐτὸ πῶσον σαυσαῖον αὐτῷ ἐπει ὅταν ἐγχαίσιωσθιν αὐτῷ, δοκοῦν νύασθιν αὐτῷ. δηγ' δοκεῖ πρὸς αὐτὸς αὐτῷ ἀγαθός, ζῆντ' ὅ ἄπλωος ἄν ἀγαθός, εἶ) καὶ αὐτὸς αὐτῷ φίλος, ὡς πρὸ εἰρη) ὅτι δὴ ἔχει ἐν αὐτῷ ἀ φύσθ βέλαι) εἶ) φιλα: καὶ διασπασθ) ἀδωμάτον. διὸ ἐπὶ ἀνδρόπι κρὸ δοκεῖ ἕ-
E κεςος αὐτὸς αὐτῷ φίλος. ὅτι δὲ τῷ ἀλλοῶν ζῶων ὅθ' ἵππος αὐτὸς αὐτῷ. ἢ ἀφ' ἀ φίλος, δηγ' ἔδὲ τὰ παυδία, ἀλλ' ὅταν ἡ δὴ ἔχη πρὸς αἰρεσθιν. ἢ δὴ γὰρ τότε διαφανεῖ ὁ πάς πρὸς τὸ ἑπιδυμίαν εἶοκε δ' ἡ φιλία ἡ πρὸς αὐτὸν τῇ κατ' συγχαίειν. οὐδὲτερον γὰρ ἐφ' αὐτῷς λύσθαι, ἀλλὰ κἂν διαφῆροσθται, ὅμοιος οὐ τοι κρὸ συγχαίεις ἔπ' ὁ δὲ ἐπ' εἰς, ἔως αὐ ζῆ. ποσα-
F χῶς κρὸ οὐ τὸ φιλεῖν λέγεται, καὶ ὅτι πρὸς σθ) ἀ φιλία ἀγῆροται πρὸς τὴν πρὸ τῷ, δὴλον ἐκ τῷ εἰρηρῶσθ.

Κεφάλαιον ζ.

Οἰεῖον δὲ τῇ σέφει θεορῆσθ) καὶ πρὸ ὁμοιοίας καὶ δυνόίας. δοκεῖ γὰρ πρὸς κρὸ εἶ) ταῦτα, ταῦς δ' ἐκ αὐτῷ δὴ μὴ λαν. ἔστ' ὁ ἔφ' ποεῖς

ἢ ὁμοιοία τῆς φιλίας οὕτε πρὸ πρὸν ἕτερον, οὕτε ταῦτόν. διηρηρῶσθ) γὰρ τῆς φιλίας κατ' τρεῖς